

[A. Johansen.]

for Oppositionspartierne, fordi de anerkender Konsolideringens Nødvendighed, selv om de tager et Forbehold med Hensyn til dens Hastighed, og jeg haaber, at vi ogsaa engang skal blive enige om Nødvendigheden *deraf*.

Den højtærede Minister har egentlig svaret paa det, der af Ordførerne for henholdsvis Det konservative Folkeparti og Venstre er fremført med Hensyn til Ændringen af den ordinære Arbejdsløshedslov, set i Forbindelse med de ekstraordinære Forslag. Jeg vil gerne minde de to ærede Ordførere om, at den Indvending, at naar der skulde røres ved Arbejdsløshedsloven, maatte man kræve den samlede Arbejdsløshedslovgivning til Behandling, ikke fremkom i Forbindelse med dette Lovforslags Forgænger i Fjor, men stod i Forbindelse med de to Lovforslag om Nødhjælpsarbejder og langvarigt arbejdsløse. Det var i den Anledning, de Herrer rejste Kritikken over, at vi ikke fik den samlede Arbejdsløshedslov til Behandling, for dette Forslag har jo i og for sig ingen Forbindelse med selve Arbejdsløshedsloven; det angaar en ekstraordinær Lov, som kan eksistere og høre op at eksistere ganske uden Hensyn til den bestaaende Arbejdsløshedslov. Jeg er enig med Ministeren i, at der for saa vidt heller ingen Forbindelse var imellem de andre Lovforslag og den ordinære Lov — det var et ganske specielt Punkt, hvorom der inden for de Kredse, hvori der tales derom, havde været fuldstændig Enighed mellem alle politiske Afskygninger og mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om, at der tiltrængtes en Ordning. Jeg kan ikke se, at der er nogen Forbindelse mellem dette og en egentlig Revision af Arbejdsløshedsloven, men navnlig med Hensyn til det foreliggende Punkt synes jeg, Paastanden ligger temmelig langt borte fra Virkeligheden.

Jeg takker for Tilsagnet om hurtig Fremme, og jeg haaber, at det ved fælles Bistand i Udvalget skal lykkes at faa Loven saa hurtigt færdig fra Rigsdagen, at den kan komme til at virke efter sin Hensigt til den Tid, den er tænkt sat i Virksomhed.

Stensballe: Det Gensvar, som den højtærede Minister gav, har yderligere bekræftet, at det er Hensigten at lade dette Forslag indgaa i den Revision af Arbejdsløshedsloven, som Ministeren bebuder skal blive forelagt, og det anføres da ogsaa udtrykkeligt i Bemærkningerne, at § 19, 8de Stykke,

skal ændres saaledes, at der sker en Forhøjelse af det aarlige Maksimum for Ydelse af forsikringsmæssig Hjælp. Ja, det maa Regeringspartierne tage Ansvar for, vi mener ikke at kunne være med dertil. De kan jo vedtage det, og dermed har de Ansvar, men vi ønsker ikke at have noget Medansvar derfor. De andre Bestemmelser kan vi i hvert Fald forhandle om. Hvorledes de saa kan gennemføres, er en anden Side af Sagen. Forholdet er det, at den højtærede Minister vil gaa til at ændre det økonomiske Grundlag i den Arbejdsløshedslov, som de fire Partier enedes om i 1932. Det, der sker her, er, at Ministeren, om jeg saa maa sige, vil fritage Arbejdsløshedskassernes Medlemmer for Udgifter, som det i Loven af 1932 blev forudsat, at de skulde have, og lægge dem over paa Staten, og jeg er overbevist om, at der ogsaa skal blive lagt noget over paa Erhvervene, thi paa anden Maade kan man ikke faa Arbejdsløshedsfonden op paa saadanne Beløb, at den kan svare til det, den bliver udsat for, hvis Ministerens Forslag bliver gennemført. Vi ser det allerede i Aar, hvor Staten for den korte Tid skal aflevere 2,8 Mill. Kr. dertil; allerede deri ligger et Fingerpeg om, hvorledes Forholdet vil blive, naar den endelige Lov kommer.

Den højtærede Minister var inde paa, at Medlemmerne betalte meget til deres Selvforsikring. Ja, jeg skal erkende, at der betales adskilligt dertil, men naar Ministeren gjorde en Bemærkning om, at saadan kan Erhvervene, bl. a. Landbrugserhvervet, jo ogsaa indrette sig, maa jeg gøre opmærksom paa, at der her er den Forskel, at Landbruget dog ikke paa et saadant Grundlag kan kræve forhøjede Indtægter. Men hvad gør Arbejderne? De har faktisk indregnet Kontingenterne til Arbejdsløshedskasserne i Lønningerne, under Hensyn dertil er Lønningerne fastsat. Det kommer man ikke uden om.

Saa sagde den højtærede Minister, at Arbejdsgiverne maaske havde nogen Skyld i Arbejdsløsheden, der var for mange Virksomheder, som skulde rationaliseres mere — der skal vel ogsaa bringes mere Planøkonomi deri, saa vidt jeg forstaar. Men hvis Virksomhederne skal rationaliseres, kan Ministeren være ganske overbevist om, at saa kan der ikke beskæftiges saa mange Arbejdere; det er da i hvert Fald den Erfaring, vi har haft fra de Virksomheder, som er blevet rationaliseret og slaet sammen. Naar vi faar de store Industrivirksomheder, gaar Arbejderantallet altid ned efterhaanden, det kan man nævne mange Eksempler